

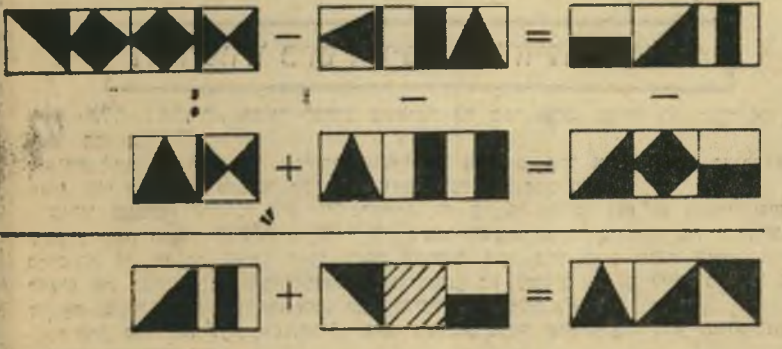
את פיתרון התשבץ יש לשלוח לתיד 136, תל-אביב, ולציין על המעטפה "תשבץ 1729". בין הפותרים יוגרלו 3 פרסי ספרים.

- חשמל. 5. פורים הוא כזה. 6. אריה. 7. שיטת גדולה. 8. מלך אירופי. 11. קניין. 12. בירה במזרח הרחוק. 13. בעל חי דוקי רני. 14. ציפור קטנה. זע. מש. 16. סיסמה בראש מאמר או ספר. 17. טעם חריף ולא נעים. 18. מטבע יפני. 19. גב הגמל. 21. מספיק. 23. צמח בעל עלים גדולים. 26. נשק. 28. מזור, לא רגיל. 30. הדרי, שפריו קטן ומר. 32. העפיל. 33. בהרת קיץ. 36. יישות. מציאות. 37. קערה, אסלה. 38. מכשול. 40. שם המשיה, לפי נבואת מוחמד. 41. איכות. 42. אית. 43. נמק. 44. כלי נשק. 46. פניה השיטו אלף אוניות. 47. קריאת צער. 48. תבלין אותו שמים בקפה. 49. אירוע על טבעי. 51. תבור הוא כזה. 54. מלחין גרמני. 55. חופס, מביץ. 60. גוש שלישי. נקבה. 61. לאום. 62. כינוי כבוד לגבר.

- מאוזן:**
 1. חסר דרך ארץ. 4. אדר. 8. סגן מפקד חיטיבה (ר"א). 10. בורות מים. 12. רז. 15. צלול, נקי. 16. שר החוץ המיצרי. 20. מויק על זבעי. 22. שבט כושי גדול באפריקה. 24. אחד השבטים. 25. מנואץ, שפל. 27. שונא. 29. להיכן. 30. סם משכר. 31. קרימינל, פורע חוק. 33. מעיץ. 34. ריקוד. 35. אתמול. 36. תשובה. 39. משחק המלכים. 42. ריקוד. 43. נחל גדול. 45. התמהמהות. 47. עיר בצרפת, מפורסמת במעיינות מרפא. 48. בית נשים. 50. תאנה מיובשת. 52. צד מערב. 53. ממשקדי חיל-האוויר. 56. אביו של אבנר. 58. תמה, זכה. 59. רוק. 61. אשה לא נשואה. 63. בעל חי פראי. 64. שידה.
- מאוזן:**
 1. מבני נוח. 2. שרף, יכש. 3. מונח ב'

חשבץ 1729

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפורה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חילוק, חיבור וחסור יש למצוא איוו סיפורה מייצג כל סמל של ריבוע.

את התשובות יש לשלוח עליגבי גלויות בלבד לתיד 136, תל-אביב, ולציין עליגבי הגלויות: חשבץ 1729. הפיתרון צריך להכיל את כל התרגיל במיטפריס. המועד האחרון למישלוח הפיתרון — 28.10.70.

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס כספי של 20 ל"י ועוד 3 פרסי ספרים.

(המשך מעמוד 27)
 נערך נגדו אלא למשפטו של אחד מידידי בעבר, טוחר המכונות שלמה ברנשטיין. הרקע למשפט זה היה סיכסוך ספרץ בין השניים. ושלמה ברנשטיין הואשם לא פחות ולא יותר אלא בתקיפתו של מדוכי שולמן. **בשביל ההיסטוריה.** הדבר ארע לי פני כשנה. באחד הלילות ישב שולמן בי קפה האמנים כסית ברחוב דיזנגוף, כשהוא נהנה מהערצת הבריות. לפתע ניגש אליו שלמה ברנשטיין, ומבלי להתרשם ביותר מי הקאריריה המשפטית של שולמן במשך 33 השנים האחרונות, הוא הלם באגרופו על פניו.

ברנשטיין זה היה כנראה אדם אמין מאוד. איש אחר היה מרים את רגליו ובורח אחרי שהעז להכניס אגרופו לשולמן, אבל לא ברנשטיין. הוא המשיך לתקוף את שולמן, קרע את חולצתו מעליו ואחרי שהבחין כי גם חברתו של שולמן נוכחת במקום לא היסס לדברי התביעה במשפטו, לקרוע גם את רוכסן חולצתו.

כאשר שמע ברנשטיין כי מאשימים אותו בתקיפה, ועוד בתקיפת אדם כשולמן, נתמלא זעם אין קץ: "אני המתקיף? שאג, אני המתקיף!" כהוכחה לטענתו זו הוא מביא לעדות את ידידתו של שולמן, שמסרה כי שבועה לבית המשפט כי ברנשטיין היה פשוט שתי באותו מעמד, ואם עשה משהו עשה זאת מתוך טוב לב ביין.

בישיבה השנייה של בית המשפט הוחלט להבא לעדות את שולמן עצמו. לשם כך היה צורך להוציא מבית המעצר באכור כביר, שם היה עצור כחשוד בנשיכת אוונה של אחות רחמניה.

התביעה, שהביאה את שולמן כעדה, היתה בטוחה שהוא יתמוך בגירסתה. אבל שולמן הכין למשטרה הפתעה בפעם נוספת.

"הבן-אדם הזה היה שתי", סיפר שולמן לשופטים. "הוא הקרב אלי ומעד". "מה?" נדהמה התובעת חיותה כוחץ, "הרי זו עדות סותרת. במשטרה דוברת אחרת". אבל דבר לא עור. שולמן עמד על דעתו כי ברנשטיין רק מעד ונפל עליו ולא הכניס לו שום אגרופ.

כשקם שלמה ברנשטיין לסכם את הגנתו לא יכול היה שלא להסתמך על דבריו של

שולמן, "המשלם" מתקיף או מתקוף?

שולמן. "כבוד בית המשפט", אמר ברנשטיין, "אולי מיטב שלמה יסכם במקומי, הרי הוא יודע בית המשפט".

שמע זאת שולמן ופניו אורו. הוא זינק ממקומו ואמר: "נכון, נכון! אני יודע של כולם".

לרוע מזלו לא הסכים השופט מנחם אילן לפרש את החוק כך שעד תביעה יסכם את ההגנה עבור הנאשם. אבל עדותו של שולמן הספיקה. בפסק דינו קבע השופט כי אינו מאמין לא לי שולמן ולא לברנשטיין, פרט לעובדה ש ברנשטיין היה שתי באותו מעמד. אבל את לשולמן אין טענות, למה שהיה לבית המשפט? הוא זיכה את ברנשטיין מחמת ה' ספק.

ידידיו של שולמן לא יכלו להסביר את עדותו לטובת ברנשטיין אחרי שקודם לכן מסר עדות נגדו במשטרה בדרך אחרת מי אשר: "שולמן יש כבוד עצמי. הוא לא יסכים שיירשם רהיסטוריה שמישהו היכה אותו".

מויאל אינו יחיד בדעה זו. רבים אחרים מצביעים על העובדה, על השימוין החברתי וחוסר העתיד הכלכלי של צעירי העיריה. "כשיש כבר פעם עבודת בניין", סיפר צעיר ממורמר, אז הקבלנים מעדיפים פועלים ערייים מהרצועה, שהב זולים יותר. כל מה שיש למנהיגים שלנו בראש זה מלהמת כיסאות, לא דאגה לחושבים. התושבים תמיד אחרונים לתור כאן. רוצים דוגי מה? בבקשה: לונגות צעירים שלנו אין מקום לגור, למורים ולאקדמאים שרוצים לי בוא לכאן אין מקום לגור. משפחות מררי בות ילדים — גרות בחדר אחד. אבל בי אותו זמן עומדות 300 דירות מצויינות ריקות. משרדה-השיכון בנה אותם לעולי חביד — שאולי פעם יבואו. אוילי לא."

סכסכן. משמיץ

אש המיעצה מגיב על דברי מויאל: "מויאל סכסכן ומשמיץ. נכון שיש מש' כנות-עוני בקרית מלאכי. אולם הן אינן

"זירזור" - זועק אברהם מויאל, רכזה-התרבות של מועצת הפועלים בעיריה קרית-מלאכי. "מולדז לים בנושא נוער, חינוך, תברואה — בכל..."

מעוניינות לעזוב. זוהי ארץ דמוקרטית. אי אפשר לפנות אותם כזוה. אדרבא, משרד-השיכון הציע להם דירות אחרות בתוספת פיצוי כספי — אבל הם מוכנים לעבור רק למרכז העיריה. אבל במרכז לא בונים שרי כונס חדשים, אז הם לא עוזבים. וגם מעי כבים את פיתוח העיריה. "בעניין שימוש הסמים בקרב הנוער — קיימת פעולה בקרב הנוער. אבל צריך להי יות ברור שטיפוסים מפוקפקים באים לי עיירה גם ממקומות מרוחקים. "נכון שקריית-מלאכי איננה תל-אביב. לא קיימים בה מפעלים מודרניים. כרגע למשל אני מנהל מו"מ להעברת שני מפעלים אלינו, שסיפקו תעסוקה ל-200 צעירים. "ברור שיש בעיות, אך אנו מתמודדים איתן".

"בני הוא קורבן"

גם התוכניות למחר אינן מרגיעות את הסובלים היום. תוקף בהריות אביו של דוד: "לאף אחד לא איכפת מהילדים העזובים כאן. המאמצים הנעשים עלידי המועצה ומוסדות ציבור — מכחשים רק לטיפול בנוער הטוב. הנוער העזוב — הפקר כמו בני דוד".

"תאמין לי — הוא לא משקר כשהוא אומר שהוא רוצה שיצילו אותו. רק אין מי שיעשה את זה. אני עצמי ניסיתי לעשות בשבילו כל מה שיכולתי, לא עזר. עכשו אני לא מדבר איתו — אבל אני מוכן לי עזור גם הלאה. אם רק ימצאו דרך להחזיר רו למוטב. דוד היה ילד טוב באמת. הוא נפל קורבן של הטיביה. אנשי הציבור אצלנו מדברים שנים על תוכניות ותוכניות לי תקין המצב, אבל בינתיים לא עושים כלום. לא מבצעים אף אחת מהן. בינתיים מתרבים הילדים כמו דוד שלי".

מי כדוד? שלו מכיר בכך. "אני ממשפחה טובה, ויש לי עוד 11 אחים ואחיות". אומר גינגו. "אני הבכור, ואני לא רוצה שהם יגדלו כמוני וכמו החברים שלי. אבל איך אני יכול לצאת מזה? הלואי שמישהו היה עוזר לי".